33

58e jaargang. — № 32. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 22 April 1911.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten **franco** gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

Twee maal per week, **4** fr. per jaar.
Een maal » **3** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

— WITTE LELIE — SCHOUWBURG CONCORDIA **DE BROODDRAAGSTER** Beloken Paschen, om 3 uren, en Maandag 24 April, om half acht.

EERSTE BLAD

Katholieken, verdedigt uwen Godsdienst.

In een vorig artikel zegden wij dat vele katholieken met den mond vol tanden en den geest ledig zitten, als men hun opwerpingen maakt tegen den godsdienst.

Het is de eerste keer niet en wellicht helaas ! de laatste nie , dat wij hooren klagen : « Ik heb dit of dat hooren zeggen en ik kon er niets op antwoorden : wij kennen onzen godsdienst toch niet genoeg ! »

Dat is uw eigen schuld en dat hebben de stichters van het werk « Geloofsonderricht » ook ondervonden : hoort maar hoe zij het u voorhouden in hunne inleiding :

« Al te dikwijls hoort men, *zelfs bij ontwikkelde katholieken* de klacht opgaan : « Wij kennen veel te weinig onzen godsdienst ! »

Wat meer is, nooit w rd de katholieke Kerk stelselmatiger, hardnekkiger en arglistiger bekampt vooral in de drukpers dan op onze dagen.

Godsdienstbalende en onwetende schimpschriften worden kwistig onder alle volkstanden verspreid.

Goddelooze propagandakringen vallen den godsdienst aan onder den dekmantel en het voorwendsel van « Wetenschap ».

« Geloofsonderricht » zal dan de geloofswaarheden in hun waar daglicht stellen, de opgeworpene moeilijkheden oplossen, de aanvallen afweren, aantoonen hoe « geloof » en « wetenschap » niet vijandig tegenover elkander staan ; hoe de ware « Wetenschap » tot het « Geloof » leidt, en het « Geloof » aan de « Wetenschap » dienst bewijst.

« Geloofsonderricht » zal aan ons christen volk leeren welke schat van waarheid, licht en troost wij in ons geloof bezitten ; hoe bevredigend, geruststellend en verheffend eene degelijke en desnoods diepgaande geloofskennis is voor den mensch, en voor den ontwikkelden leek in 't bijzonder.

Zoodoende zal « Geloofsonderricht » nuttig en degelijk werk verrichten. Mochten hare uitgaven, minstens de volksuitgaven, in alle christene huisgezinnen toegang vinden Opdat de vereeniging door *ruime verspreiding* harer schriften, haar uiterst belangrijk doel bereike, behoett zij den steun van *alle katholieken* die tot de ondersteuning van dit verheven werk bekwaam zijn ».

Reeds 25 nummers zijn verschenen Om den lezer het degelijke van het werk onder oogen te brengen en hem te doen inzien hoe prachtig het zijn verheven doel, zijn nuttig programma vervult, kunnen wij niet anders dan eenige titels aan te stippen :

« *Over het bestaan van God* ». « *De afhankelijke en de christene zedenleer.* » « *De menschelijke ziel volgens de natuurlijke rede* ». « *De Goddelijke verop nbaring* ». « *De leer van de H. Drieeuldigheid* ». « *De genezingen te Lourdes* ». « *Het vraagstuk van het kwaad* ». « *Het nieuwe decreet van de eers e H. Communie* ». « *De Godsdienst van baatzucht beschuldigd.* » enz. enz.

Een waar katholiek zal niet alleen eene inschrijving nemen aan anderhalven frank 's jaars, (bij den E. H. de Wispelaere, klein seminarie te Rousselare) maar MOET zich de reeds verschenen nummers aanschaffen, als hij zijn plicht van katholiek geloovige wil vervullen in onze moderne samenleving.

Gij, die jaarlijks ronde sommen uitgeeft aan sigaar en pijp en potten bier, aan cinema en theater, aan noodelooze kleeding of spijs, zoudt gij geenen penning over hebben voor uwe broodnoodige zielespijs ?

Neen, niet waar, ontwikkelde katholieken van Limbourg, in groot getal zult gij inschrijven op « Geloofsonderricht » dat hoop ik en dat wensch ik uit ter harte.

W. ELLEN.

Vragenstellen !

Journal en *Vrije Volk* drukken beiden eene vraag door den liberalen volksvertegenwoordiger van Tongeren aan den Minister van Openbare Werken gesteld, over. Daar zij verdient aangestipt te worden, ontleenen wij het volgende aan h t *Vrije Volk* van 15 April :

BAAN TONGEREN-MAASTRICHT.

(Vraag van den heer Paul Neven aan den Minister van Financiën (5 April) :

Op 28 April geschiedt te Hasselt de aanbesteding van de kasseiingswerk n, uit te voeren op het grondgebied van de stad Tongeren en van de gemeenten Berg, Genoels-Elderen, Mall, Millen, Herderen, Riempst, Vlytingen en Vroenhoven, beschreven in het lastkohier n° 110 van 12 April 1910.

In dit lastkohier is voorzien dat voor een gedeelte van 9,000 vierkantemeter kasseien worden gebruikt van Zweedsch graniet en voor een gedeelte van 3,000 vierkantemeter slechts kasseien van zandsteen.

Bovendien wordt Zweedsche graniet gemakkelijker goedgekeurd ten aanzien van de grootte der kasseien, dan zandsteen.

Op 14 Februari 1911 verklaarde de heer Minister aan de Kamer dat zandsteen zou mogen mededingen tegen Zweedsch graniet.

Mogen de voorstbrengers van kasseien gebruik maken van deze verklaring om de aannemers, die van zins zijn een aanbod te doen voor deze werken, aan te zetten in hun aanbod het gebruik van zandsteen te voorzien ten zelfden titel als de andere voormelde soort, daar het lastkohier werd opgemaakt lang voor de verklaring van den heer Minister ?

De heer Minister gelieve bij voorkomend geval onderrichtingen in dien zin te geven.

ANTWOORD : Het achtbaar lid heeft het mis, waar hij over Zweedsen graniet spreekt. Het geniet geene monopolie, en moet mededingen met portier en kwartzite die inlandsche bouwstoffen zijn.

Zandsteen werd uitsluitend voorzien voor een baanvak.

De Vereeniging der eigenaars van steengroeven zond mij onlangs een verzoekschrift, ten gevolge waarvan ik het vroeger opgestelde lastkohier deed herzien. Sommige reeds aangekondigde aanbestedingen moeten bij gevolg worden uitgesteld ; onder deze bevindt zich de baan van St-Truiden naar Maastricht.

***

Indien onze liberale volksvertegenwoordiger de belangen der steenbikkers en der voortbrengers van kasseien behartigt, heeft hij eene zonderlinge manier van die zijner kiezers te beschermen ! Ziedaar een werk van aangelegenheid, dat zonder twijfel zeer groote diensten zou bewijzen, uitgesteld voor, wie weet hoe lang, dank aan de tusschenkomst van M. Neven.

De kiezers van Berg, Genoels-Elderen, Mall, Millen, Herderen, Riemps', Vlytingen, enz., hebben niet te pochen over den onpassenden en ontijdigen iever, van den liberalen volksvertegenwoordiger.

De gesoonte die M' Neven aan zich heeft van onophoudelijk vragen aan de Ministers te stellen, om aanzien te verwerven en om de toes houwers te paaien, heeft dit maal nog een verke rde uitslag gehad.

Het ware dus te wenschen dat M' Neven in 't vervolg beter aandacht gave in zijn vragenstellen

BUITENLAND.

Frankrijk

ONTPLOFFING IN EEN AALPUT. — Gisteren morgend waren twee werklieden, Antonio Sayo, 52 jaar, en Auguste Etcheverry, 36 jaar, te Bordeaux van het reinigen van een n aalput. Toen zij met een licht beneden de ladder kwamen, vatten de gassen, voortkomend uit een naburigen put, vlam en veroorzaakte eene geweldige ontplofling.

Beide mannen werden zwaar in het gelaat en aan de handen verbrand. Drie andere werklieden, die buiten de put stonden, werden insgelijks getroffen en licht gewond.

— EENE POLITIESCHANDEZAAK. — Twee jaar geleden verliet de toen 23jarige sergeant der infanterie Gaston Warzé het leger, om in dienst te treden bij de Parijsche politie.

Weldra klom hij op en wist zich de tevredenheid zijner oversten te verwerven, zoodat Warzé spoedig bekend stond als een der beste beambten van de prefectuur.

Ter wille der rechtvaardigheid, moet men evenwel vermelden dat verscheidene personen, aan de Parijzer Veiligheid verbonden, zonder evenwel hun gewezen makker te verdedigen, niets gelooven der aantijgingen, waarvan de gewezen inspecteur het voorwerp is.

Thans is aan het licht gekomen, dat hij aan het hoofd stond van een goed ingelichte bende inbrekers, valschmunters en kerkdieven.

In den loop van het onderzoek moet gebleken zijn, dat Warzé, die in het begin van zijne loopbaan bij de policie werkelijk een voordeelig amtenaar was, op een zijner speurderstocht in aanraking is gekomen met eene vrouw, die hem van zijn plichten heeft weten af te brengen, en in de misdadigerswereld heeft ingeleid.

Warzé wordt ook beschuldigd van moord. Hij had onlangs pistoel ng zijn ontslag genomen en was voortvluchtig.

WARZÉ GEEFT ZICH GEVANGEN. — Warzé, bijgenaamd « Nick Carter », begaf zich gisteren namiddag, om 4 ure, in het kabinet van den heer D ioux, onderzoeksrechter te Parijs, gevangen.

Oostenrijk

EEN AUTOMATISCH GEWEER — Eenige bladen hadden gemeld, dat het Oostenrijksch-Hongaarsch legerbestuur besloten had tot invoering binnen kort van een automatisch geweer, dat in de wapen fabriek te Steyr vervaardigd werd. Een officieus blad spreekt het bericht als zoodanig tegen en zegt het volgende: De genoemde wapenfabriek bestu teert, evenals alle groote fabrieken van dien aard, de kwestie van het automatisch geweer en heeft een model uitgewerkt, dat ter beschikking gesteld is van het legerbestuur, om het te beproeven. Van een invoering binnen kort van zulk een geweer is geen sprake. Ook zijn nog niet de geringste loeberoedselen getroffen tot een fabriekmatigen aanmaak van bedoeld wapen.

— SCHOLIEREN-BANDITEN — Eenige dagen geleden werd een leerling van een college gedood door een messteek, toegebracht door een zijner makkers.

Het onderzoek, daarover geopend, bracht het bestaan aan het licht eener bende scholieren, gewapend met karabijnen Flobert De leden dezer bende zouden sedert verscheidene maanden dag angst hebben uitgemaakt der schoolkinderen, die zij op straat aanranden en al het geld dat zij op zich hebben, ontroofden.

Tot nu toe werden tien aanhoudingen gedaan, waaronder de hoofdman der bende, een student van 16 jaar.

Onder de aangehondene knapen zijn verscheidene zoons van voorname personen.

De bende droeg den naam van « Eende Buffalo-Bill ».

Rusland

VIERVOUDIGE MOORD. — In de Alexejewskjarstraat te Moskou, zijn eene 80jarige huisboudster en drie andere vrouwen vermoord.

Amerika

EEN GEWEZEN SLAAF STERFT MILLIONAIR. — Amerika heeft zijn rijksten neger, John Trower, verloren. Deze stierf op 61jarigen leeftijd Hij werd dus geboren vóór den oorlog en hoort toe tot eene generatie, die de slavernij kende. Toen hij de vrijheid bekwam, trok Trower naar Philadelphia, waar hij rijk werd en een grooten restaurant stichte. Zijn fortuin wordt op 2 millioen en half dollars geschat.

— EEN KIND IN EEN TREIN. — Mitress Harlan Hollister, van New-York, kwam in de statie, haar kindje, oud 6 maanden, op den arm dragende ; zij wilde den trein nemen om naar Deventer te reizen, om aldaar haar echtgenoot te vervoegen.

Nog een half uur tijd hebbende, stapte zij in een rijtuig, legde haar kindje, dat slief neder, en ging eenige woorden spreken met een vriendin, die zich op de kaai bevond

Op het oogenblik van het vertrek, wilde zij haar kindje opnemen. Hoe groot was hare verbazing, toen zij zag, dat de wagon, waarin zij het neergelegd had, verdwenen was.

Men had hem aan een sneltrein gehecht, die op weg was naar San Francisco

Geen enkele gewone trein kon hem inhalen. Doch het bestuur had medelijden met de arme moeder en stelde een bijzonderen trein te harer beschikking.

Te Grand-Island, op 150 mijlen van het oosten van Omaha, haalde hare trein den sneltrein in. Mistress Harlan-Hollinster sprong in den wagon en vond haar kindje op dezelfde plaats nog steeds in diepen slaap gedompeld.

De maatschappij heeft geen kosten gerekend aan Mistresse Harlan-Hollinster voor den bijzonderen trein, doch de trein werd overrompeld door een leger reporters, die op waarlijk hartroerende manier den angst beschreven, doorstaan door de moeder, en de schoone daad, door de maatschappij verricht.

ZONDERLINGE RECHTERLIJKE UITSPRAKEN. — Indien de berichten over alle processen in zake huwelijken, die dagelijks in alle landen plaats hebben, moesten verzameld worden, dan zouden zij een rijken buit belangrijk materiaal van humor opleveren.

Onlangs moest rechter Ware, in New Jersey, beslissen of de echtgenoot het recht had zijne vrouw te kussen, wanneer deze zien tegen zulke liefkozing krachtdadig verzet.

Het was de wederhelft van den braven heer Georges Shute, die hem voor het gerecht bracht, omdat hij haar tegen haren wil gekust had. Het vonnis luidde tot haar voordeel. De kus kwam den heer Shute zwaar te staan, want hij werd tot 600 frank geldboete verwezen.

Wanneer hij zijne vrouw nog wil kussen, zal hij eerst hare toelating moeten bekomen.

Een ander merkwaardig vonnis was het volgende, dat rechter Forster te New-York velde. Volgens het vonnis is een echtgenoot die een onto reikend inkomen heeft, niet verplicht de vrouw te onderhouden.

De betichte verdiende een weekloon van 29 frank en de vrouw had zich beklaagd in nood te verkeeren Rechter Forster is een jonggeest en verborg zijne genegenheid voor den man niet. De vrouw werd afgewezen met de reden : dat, gezien het duur leven te New-York, de man onmogelijk eene vrouw kan onderhouden met een bescheiden loon als hij verdiende. Eene veroordeeling zou den man aangezet hebben aan honger te sterven of dief te worden.

BINNENLAND.

LUIK. — KERKDIEF AANGEHOUDEN. — De policie van Luik heeft een landlooper aangehouden, Marcel C, 27 jaar oud, die in banbreuk verkeerde en opgezocht werd voor diefstal. Men vond den kerel in het bezit van een doosje teer, van eenige balsemen en eenige met teer besmeurde geldstukken. Ongetwijfeld heeft de kerels reeds talrijke diefstallen gepleegd in de kerken, waar hij met teerstokjes de offerblokken geplundord heeft. Hij werd ter beschikking van het parket opgesloten.

ROCOUR — ONVOORZICHTIGHEID. — De 22jarige Ernestina Van Aerschot, ten huize n° 28 van den Tongerschen steenweg woonachtig, goot gisteren avond petrool in de kachel, daar deze niet goed wilde branden. Hare kleederen schoten in brand, en toen men erin gelukte haar dezelve van het lijf te rukken, was de ongelukkige reeds erg verbrand. Ondanks de zorgen, die men haar ten g sthuize « des Anglais » toediende, is zij weinige uren later overleden.

MORESNET — DOODELIJK ONGEVAL. — Eene bijzondere lijn naar de mijnen van « La Calamine » loopt door onze gemeente, langs den voorgevel op van verscheidene huizen, door de bedienden van de uitbating bewoond. Nu kwam het dochtertje van een hunner, den genaamden Schoonbroodt, uit het vaderlijk huis geloopen, op het oogenblik dat eene rij wagonneteys voorbijrolden. Het kind kon zich niet bijtijds uit de voeten maken ; het rechterbeen werd hem letterlijk afgesneden. Men haalde een geneesheer bij, die het slachtoffer verzorgde, doch alles was te vergeefs : een half uur later gaf de kleine den geest.

SERAING — DOODELIJK WERKONGEVAL. — Woensdag namiddag bevond zich een werkman der « Usines de l'Espérance » de 19-jarige Gaston Brissart, in de Boveriestraat woonachtig, ter hoogte van 8 meter op eene rolbrug, waarvan hij de kettingen moest onderzoeken. Eensklaps verloor hij het evenwicht en tuimelde ten gronde. Men droeg hem met verbrijzelden hoofdschedel naar het ziekenhuis doch ondanks de zorgen die hem werden toegediend, gaf hij weldra den geest.

MERY — AARDINSTORTING. — In de kalkovens van den heer Delée-Henry waren eenige werklieden den grond aan 't losbakken. Woensdag namiddag, toen eene aardinstorting plaats had. Een hunner, de 51-jarige Theophiel Crahay, kon zich niet bijtijds uit de voeten maken, en werd er onder bedolven. Toen men, na lange en moeilijke pogingen, tot hij hem geraakte, bestatigde men dat alle zorgen nutteloos waren : de arme werkman had opgebonden te leven. Men heeft zijn lijk naar huis gedragen. Het parket van Luik is donderdag ter plaatse geweest.

VERVIERS — ERGE VAL. — Een metser, de 50-jarige Hendrik Legros, woonachtig in de Handelsstraat, kwam gisteren avond bedronken tehuis. Op den trap verloor hij het evenwicht en tuimelde naar beneden, waar hij bewusteloos bleef liggen. De geneesheer gelukte er niet in hem weer tot zijne kennis te doen komen en 't is in hopeloozen toestand dat men hem naar 't gasthuis heeft overgebracht. Men vreest voor eene schedelbreuk.

BRUSSEL. — Wij hebben gemeld dat een jonge geneesheer door van den tram te springen tusschen T rvuren en Leuven, zeer erg was gekwetst. De geneesheer, die nu de operatie der schedelboring heeft ondergaan, is daardoor zoo veel verbeterd dat men hoop heeft op genezing.

KORTRIJK. — Dinsdag morgend, rond 11 1/4 ure, heeft Maria Tomme, 31 jaar echtgenoot Emeric Vlaene, twee revolverschoten gelost op de herbergierster Romanie Verzelen, 31 jaar, echtgenoote Arthur Meyfroot te Moe cron. Deze laatste, die aan den hals getroffen was, liep gansch bebloed naar het huis van den geneesheer Crommelinck die er in gelukte, den kogel uit de wonde te halen. Na verzorging is de gekwetste naar hare woning teruggekeerd ; indien zich geene verwikkelingen voordoen zal het slachtoffer binnen eenige weken hersteld zijn. Wat de daderes betreft, deze had de vlucht genomen, maar zij heeft zich later gevangen gegeven.

BRUSSEL. — Een 40jarige vrouw bewerend de erfgename te zijn van een oude en rijke oom, dokter te Antwerpen, in stervensnood, raadpleegt sedert eenige maanden advokaten, pleitbezorgers notarissen, enz. en weet hun ten slotte een goudstuk of twee af te persen. Dezer dagen, bood zij zich onder hetzelfde voorwensel aan bij een advokaat, gemeenteraadsheer van Brussel, die haar op haar verzoek en in afwachting van het afsterven haars ooms, 150 frank overhandigde. Het raadslid gaf zelfs aan de dame eene aanbeveling bij M. Max, burgemeester. Deze ontdekte echter, dat de beschermelinge van zijn collega.... een oud-veroordeelde is en deed haar door de policie opzoeken.

— DE BRAND VAN SCHAARBEEK. — Het is niet mogelijk te zeggen wat de talrijke gevolgen der brandramp zullen wezen, vooral met het oog op vernielde papieren en documenten. Zoo in het bureel van den burgerlijken stand, welke tevens al de stukken der volksoptelling bevatte, als de boeken der geboorten en huwelijken, evenals deze der bevolking.

M. Latinis, schepen der openbare werken, kon, vergezeld van een zijner inspecteurs, de voornaamste boeken redden uit zijn bureel.

Ook schilderijen van Verwée en van andere artisten die zich in het stadhuis bevonden, werden vernield met het overige ; enkele schilderijen van den beroemden schilder konden worden gered.

Ook schilderijen van Jan Stobbaerts en Jan Verhas werden vernield, evenals een groot aantal beeldhouwwerken, stukken in gesmeed ijzer, enz.

De schade wordt geschat op twee millioen fr. Het gebouw alleen heeft bijna een millioen en half gekost en het mobiliair kostte een half millioen.

De waarden der gemeenten waren opgesloten in eene groote brandkast.

Het stadhuis was verzekerd tegen brandgevaar, maar slechts voor 1 1/2 millioen, dus voor eene ontoereikende waarde.

De experten, door het parket aangesteld, zetten in de puinen hunne opzoekingen voort.

Woensdag namiddag is het parket nogmaals ter plaatse geweest.

In den strijd met hetgeen gemeld was, is er nog geen enkel mondaal van aanhouding uitgeveerdigd tegen de vermoedelijke plichtigen. Het rechterlijk onderzoek gebeurt dus nog altijd ten laste van onbekenden.

Een policiehureel. — De policiepost van het gemeentehuis is natuurlijk onbewoonbaar en ontoegankelijk. Toch moest er zich een post bevinden ter plaatse van de ramp en deze werd ingericht in twee omnibussen, geleend door de Brusselsche trams. En zoo komt het dat, bezitten zekere gemeenten policie te paard. Schaarbeek thans policie in omnibussen bezit.

De gekwetste pompier. — De toestand van den gekwetsten pompier De Winter is meer bevredigend. De pols klopt beter, de zenuwschokken nemen af en daar komt meer leven in de oogen De geneesheeren gelooven niet aan schedelbreuk, noch breuk der ruggegraat. Zij hopen den gewonde in het leven te houden.

Vermoedens. — Men meldt dat het gerecht op het spoor der plichtigen zou zijn.

Bevelen van opleiding zijn dinsdag avond nog

GEBRANDMERKT

23ste vervolg

Ik hoop dat het niet ernstigs wezen zal, zegde Phyllis met een air van bezorgdheid.

— Wel neen ! antwoordde hij luchtig. Het is niets. Net zoo'n kippenkuur als gij onlangs hebt gehad.

— Als het niet spoedig beter wordt, dan zal ik doktor Richards 1 ten komen, zegde Phyllis beslist. Ik geloof dat de rioleering niet in orde is in dit oude huis. Eene van de meiden heeft keelpijn.

— Hm, hm, mompelde Lionel. Dat kan wel wezen. Daar had ik heel niet aan gedacht. Er is in jaren niet naar gekeken.... Ik zal u eens wat zeggen. Zoodra ik weer flink ben, gaan wij eens voor een tijdje er op uit, en dan zal ik den heelen boel eens terdege laten nazien.

— Goed. Maar intusschen moet gij uzelf in acht nemen. hernam Phyllis, die, in verband met de ontsto ten keel der keukenmeid, alweer op een nieuwen inval gekomen was.

Dienzelfd n namiddag werd haar eigen kamenier onwel en vertoonde dezelfde symtomen. En in den laten avond werd Lionel veel erger. Phyllis belde het gansche personeel wakker, zeer tegen haar mans wensch, en stuurde met groot misbaar om den doktor.

In de gang reeds liep zij hem als wanhopig tegemoet.

— Wel, wat is er te doen ? vroeg de doktor, altijd joviaal. Toch niets ernstigs, hoop ik ?

— Och, doktor, begon Phyllis — ik maak mij zoo bezorgd over mijn man !

— Ja ja, dat ligt zoo in den aard van jonge vrouwtjes Maar wat hapert er dan aan ?

— Ach, hij heeft hetzelfde wat ik heb gehad — maar veel erger, schijnt het. Hij had het al dagen lang onder de leden, maar hij wilde het voor mij niet weten.

— Wat een malligheid ! riep de doktor. Waarom heeft hij niet dadelijk mij gehaald ? Ik zou hem in een omnibus weer hebben opgekikkerd, net zooals ik 't u heb gedaan. Maar hij heeft van kindsbeen af altoos aan den goeden doktor een hekel gehad, hahaha !

Hij vond Lionel krimpende van pijn, en met een geleerd gezicht schreef hij eenige onschuldige medicamenten en een zeker dieet voor.

— Ik vrees dat de rioleering hier niet in orde is, doktor, zegde Lionel, met eene aanmoedigende poging om zijne pijn te verbijten. Er is misschien iets in verstopt, zoodat er kwade gassen in het huis drijven.

— Ja, viel Phyllis kwijnend bij — dat moet 't wel wezen. De keukenmeid heeft keelpijn, en ook mijn kamenier voelt zich zoo onwel. Dat alles, in verband met mijne eigen ziekte, moet toch wel eene bepaalde oorzaak hebben.

Doktor Richards keek bedenkelijk.

— Ja ja, zegde hij, veelwetend. In zulke gevallen, als het gansche huishouden wordt aangetast, verdenk ik altoos de rioleering ; en bij uw man schijnt eene acute , wendige ontsteking ingetreden te zijn. Er is te lang getalmd met het inroepen van medische hulp. Als zulke dingen niet terstond worden gecoupeerd, loopen zij niet zelden op eene ernstige ziekte uit.

XVIII.

In de volgende dagen werd Lionel al erger en erger ; en doktor Richards maakte zich ernstig bezorgd, zoowel voor Phyllis als voor haren man. Zij week niet van Lionel's ziekbed af en verpleegde hem met eene zorg en teederheid, die de bewondering wekten van het gansche personeel. Zij wilde niemand anders bij hem laten en diende het weinige voedsel, dat hij tot zich nam, hem eigenhandig toe. En eindelijk, toen doktor Richards er op aandrong, dat er eene verpleegster zou genomen worden, gaf zij met een air van diepe teleurstelling toe.

— Ja ja, lieve Lady, ik weet wel dat gij voor alles alleen zoudt willen staan, zegde de doktor, hare hand vaderlijk streelend. Maar dat gaat nu eenmaal met, of gij komt zelf ook weer ziek te ligg n. Eene verpleegster zal u het zwaarste uit de handen nemen ; en dan blijft er voor u altoos nog genoeg te doen over, en gij kunt bij uw patiënt blijven zooveel als gij wilt.

— Ik weet dat gij gelijk hebt, doktor, zuchtte het vrouwtje. Maar ik kan het niet goed dulden dat eene vreemde iets voor hem doet.

— Ja ja, susie bij. Maar men kan geen ijzer eigenlijk niet weer hoe zieke ons man is. Deze gastrische koorts heeft hem ontzettend verzwakt.

— Er is toch geen gevaar bij, doktor ? vroeg zij, hem aankijkend met een angstigen blik en hem met een beweging van schrik bij den arm vattend.

— O neen, o neen — dat denk ik niet, antwoordde hij geruststellend. Maar de ontsteking is hevig en hardnekkig.

— Meent gij dat wij een specialist moeten laten komen ? vroeg zij, wel wetende, dat de man, in zijne verwaande zelfgenoegzaamheid, daarvan niet zou willen hooren Ik behoef te niet te verzekeren dat geen kosten te hoog zullen zijn.

— Wel neen, wel neen, verklaarde doktor Richards, met een zweempje van gekwetste majesteit. Er kan niets meer gedaan worden, dan er reeds wordt gedaan — dat verzeker ik, waarde Lady. Het is een heel eenvoudig geval, heel eenvoudig. — Maar hardnekkig, begrijpt ge ? — Het is enkel eene kwestie van tijd, en voor een goede behandeling moet het wijken.

Met een blik van triomf in hare oogen keerde Phyllis in de ziekenkamer terug. Lionel, getroffen door hare toewijding en onvermoeibare zorg, had voor het oogenblik alles vergeten en wilde haar voortdurend om hem heen hebben. Hij volgde al hare beweging n met de oogen van een hond, glimlachte aandoenlijk zoo vaak zij bij hem kwam en prevelde dan zijnen dank. Niets kon hare zachtheid en hulpvaardigheid overtreffen ; maar zij wist dat zij een gevaarlijk spel speelde, en dat zij dus in hare rol niet al te ver moest gaan. Binnen en buiten de ziekenkamer zette zij een monter gericht, alsof zij heel niet vermoedde dat haar man ernstig ziek was of in gevaar verkeerde. Maar dag aan dag verhardde zij haar hart.

Het resultaat van doktor Richard's voorstel om eene verpleegster aan te nemen, was voor Phyllis, dat zij voor de komst van dit persoontje den loop van zaken wat bespoedigen moet t. Lionel's pols was zeer zwak, en hij gaf reeds merkbare teekenen van uitputting. Phyllis wist zeer goed, dat de patiënt er veel erger aan toe was, dan de doktor in zijne optimistische onwetendheid wel meende ; maar zij oordeelde het raadzaam, eene sterkere dosis vergif toe te dienen vóór de verpleegster op het tooneel verscheen. Niet dat zij de dingen wilde overhaasten ; maar zij begreep dat zij den kostbaren tijd met ongebruikt mocht laten, te minder nog wanneer er eene dwarskijkster haar op de vingers kwam zien. Dus, met een vast besluit gewapend, ging zij naar de keuken en belde.

— Zeg aan de keukenmeid dat zij mij over een half uur wat dunne arrowroot brengt voor Sir Lionel, beval zij den knecht.

— Hoe gaat het met Sir Lionel ? vroeg de man deelnemend.

— Hij sluimert op het oogenblik wat, antwoordde Phyllis met een bedrukt gezicht. Maar doktor Richards vindt hem erg ziek en stuurt een verpleegster om mij te helpen.

Toen de man verdwenen was, het Phyllis zich op een armstoel vallen en begon te denken Maar hare gedachten waren niet van aangenamen aard. Zij nam een dagblad van de tafel, sloeg het open, en daar viel haar oog op het volgende opschrift :

Mevrouw Jerningham's toevluchtsoord. Hare tweelingdochters gehuwd.

Phyllis hart stond stil en met moeite onderdrukte zij een schreeuw. Dit toch beteekende voor haar de sociale ondergang, verbanning uit de wereld, uitstooting, en de vernietiging van al hare toekomstplannen. Het duurde wel een paar minuten vóór zij het bericht onder het vet gedrukte opschrift kon beginnen te lezen, want alles dreunde haar voor de oogen. Maar eindelijk dwong zij zichzelf er toe.

Het was woord voor woord gelijkluidend met hetgeen inspecteur Barnett den avond te voren aan Caton Bramber had voorgelegd, en het eindigde met haren eigen naam, zwart op wit. Hoe haar moeders verblijf zoo opeens bekend en ruchtbaar geworden was, dit begreep zij niet. Maar daarover brak zij zich ook niet het hoofd. Zij dacht enkel aan het feit, dat nu iedereen haar kennen zou als mevrouw Jerningham's dochter

Dat zij moreel op hetzelfde peil stond met de schuldige vrouw, voor wie zij hare moeder hield, — dit bezwaarde haar in het minst niet. Niets bezwaarde haar, dan de vrees van aan de kaak te worden gesteld. Daarin alleen lag in hare oogen alle kwaads en alle zonde. Voor de oogen der wereld gebrandmerkt te worden als de dochter eener moordenares — dat was voor haar de verschrikking aller verschrikkingen. In den ban te worden gedaan door de wereld — de wereld waarin zij verkeeren en gemeten en schitteren wilde.... deze gedachte was haar ondragelijk.

Bij deze instorting van al hare wereldsche illusies, van haar gansche wereldsche positie, had zij voor het oogenblik Lionel geheel vergeten. Plotseling weer dacht zij aan hem, met een schrik... Wel, Lionel was nu hare eenige hoop, haar eenige houvast, — en daar had zij met eigene hand dit plechtanker bijna afgesneden !...

Deze gedachte bestormde haar met ontzettende kracht. Lionel was h t eenige stootblok nu geworden tusschen haar en de wereld. Hij was haar nu nutteloor leven, dan dood. In zijne huidige stemming zou hij ridderlijk schouder aan schouder met haar staan en alles met haar tarten... Den hemel zij dank — het was nog niet te laat !... Nogmaals vier-en-twintig uren en dan zou er vermoedelijk niets meer aan te doen zijn geweest... Wat een geluk dan nu nog !... Zij huiverde bij de gedachte hoe het had kunnen worden. Immers enkel reeds haar naam als eene Jerningham zou het vermoeden van gifmengerij hebben doen rijzen — en alles zou aan het licht gekomen zijn...

De stem van den huisknecht wekte haar uit hare overpeinzingen :

— Hier is de arrowroot voor Sir Lionel, mevrouw.

Zij schrok bij de mededeeling, die toch onschuldig genoeg klonk ; en met een vreemden blik keek zij den man aan, als om te onderzoeken of hij het nieuwske in het dagblad reeds gehoord of gelezen had.

. . . . . .

Van dit oogenblik af kwam er in Lionel's toestand eene bestuite beterschap. Het duurde evenwel nog eenige dagen, vóór de ontsteking alliet, en al dien tijd nog zat Phyllis in grooten angst Hare zenuw n afreigden voor het eerst nu haar in den steek te laten, en met de grootste moeite slechts beheerschte zij zich Zij verpleegde den patiënt vlytiger dan ooit en wilde nauwelijks de kamer verlaten om even een stukje te gaan eten. Haar gezonde eetlust scheen haar plotseling te hebben begeven, en zij kon ook niet slapen. Zij was uit de ziekenkamer niet weg te slaan, en Lionel zelf wilde uit de handen der verpleegster schier niets aannemen. Hij was door hare trouwe toewijding onuitsprekelijk geroerd, en de blinde adoratie zijner vroegere liefde scheen geheel te zijn teruggekeerd.

In den avond van den dag, waarop Phyllis het fatale berichtje in het dagblad had gelezen, was doktor Richards met de verpleegster aangekomen Hij begroette Phyllis met een air van leedbetuiging, waaruit duidelijk sprak dat ook hij sedert den morgen hare identiteit ontdekt had. Maar het lag nu in haar belang, zich daaraan niet te ergeren.

De verpleegster was een montere, flinke en praatgrage jonge vrouw van om en bij de achtentwintig ; en Phyllis, die om bijzondere redenen op goeden voet met haar wenschte te staan ; verwelkomde haar met een vertoon van hartelijkheid. Zij voelde dat zij zich in dezen kritieken tijd zoveel mogelijk vrienden moest maken, en dus zette zij tegenover iedereen haar beste beentje vóór. Zij begreep dat nu ook het gansche dienstpersoneel reeds haar geheim moest kennen,

Doktor Richards wreef zich de handen over den patiënt.

— Hij schijnt sinds van morgen machtig veel beter, waarde mevrouw, zegde hij. Het nieuwe medicament heeft wonderen gedaan. Heb ik u niet gezegd dat die ontsteking voor eene goede behandeling zou wijken ? — En hij heeft in 't geheel niet meer geb aakt ? — 't Is haast niet te gelooven ! — Ik had er van morgen een zwaar hoofd in. Maar nu ben ik vol hoop.

Phyllis zou dan deftigen en ingebeelden domkop wel door elkaar hebben willen schudden. Maar zij hield zich in.

— Dat hebben wij enkel aan u te danken, beste doktor, zegde zij. Uwe kunde alleen heeft hem gered.

— O, nu overdrijft ge, mevrouwke, antwoordde de medicus met gemaakte bescheidenheid. Ik ben enkel het nederige werktuig der hoogmachtige wetenschap. En onze patiënt heeft minstens evenveel te danken aan uwe onverdroten zorg en toewijding.

(t Vervolgt.)